

ydelsesstøtte, jf. § 59 a, stk. 1, i lov om byfornyelse og boligforbedring, kan ejeren, medmindre indeksslånet er helt eller delvis udbetalt, enten vælge finansiering med nominallån, såfremt ejendommen er omfattet af samme lovs § 59, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, eller af samme lovs § 90, stk. 13, eller vælge finansiering med nominallån med ydelsesbidrag, såfremt ejendommen er omfattet af § 59, stk. 4, i lov om byfornyelse og boligforbedring som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, eller samme lovs § 90, stk. 13. Kommunalbestyrelsen skal inden behandling af en ejers anmodning om acountoudbetaling af indekslån og senest den 1. oktober 1994 underrette ejerne af de berørte ejendomme om de nye finansieringsregler og samtidig fastsætte en frist på mindst 6 uger for ejeren til at ansøge om ændring af det meddelte tilsagn.

Stk. 4. For ejendomme, der er omfattet af en beslutning som nævnt i stk. 2, og hvortil der ikke før 1. juli 1994 er meddelt ejeren tilsagn om offentlig støtte, finder bestemmelserne i § 59, stk. 3-6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, anvendelse uanset stk. 2.

Stk. 5. For ejendomme som nævnt i stk. 4 finder bestemmelserne i § 59, stk. 2, og § 66, stk. 3, 2. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 14 og 35, anvendelse uanset stk. 2.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 6-11.

13) I *stk. 7*, der bliver *stk. 10*, ændres »4-6« til: »7-9«, og i *stk. 8*, der bliver *stk. 11*, ændres »4-7« til: »7-10«.

14) Efter *stk. 8*, der bliver *stk. 11*, indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 12.* § 2, nr. 2, finder ikke anvendelse for lejere i ejendomme, der er omfattet af bestemmelserne i *stk. 7-10*, såfremt boligministeren har tilladt, at bestemmelserne i kapitel VII i lov om byfornyelse og boligforbedring, jf. lovbeholdning nr. 658 af 11. august 1993, om fastsættelse af lejen fortsat finder anvendelse på ejendommene.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I lighed med den foreslåede ordning er det af administrative hensyn foreslået, at der fastsættes en fast procentdel for størrelsen af de

byggelånsrenter, der skal medtages under de støtteberettigede udgifter.

Skatteværdien af selskabers fradragsberettigede renteudgifter vil som altovervejende hovedregel ligge på 34 pct., mens der i forhold til personer er tale om, at skatteværdien af rentefradraget som følge af skatteomlægningen gennemsnitligt vil falde gradvis fra ca. 49 pct. i 1994 til ca. 44 pct. i 1998. For personer kan der dog være tale om visse variationer, idet skatteværdien af rentefradraget er afhængig af, hvilken kommune vedkommende bor i.

For på den ene side at sikre bedre overensstemmelse mellem skatteværdien af rentefradraget for byggelånsrenter og den del af byggelånsrenterne, der skal kunne medtages i den støtteberettigede udgift, og på den anden side fortsat sikre en så administrativ let ordning som muligt, er der foreslået en differentieret løsning. Det foreslås således, at selskaber kan medtage 66 pct. af de godkendte udgifter til byggelånsrenter i den støtteberettigede udgift, mens personer kan medtage 56 pct. af de godkendte udgifter til byggelånsrenter.

Skattemæssigt består der imidlertid kun et behov for at reducere størrelsen af byggelånsrenterne vedrørende den del af de støtteberettigede ombygningsudgifter, der vedrører de ikkeværdiforøgende udgifter, det såkaldte ombygningstab.

Det foreslås derfor, at de støtteberettigede udgifter kun skal reduceres med 34 respektive 44 pct. af byggelånsrenterne, for så vidt de angår den midlertidige finansiering af ombygningstab, uanset om tabet dækkes ved tabsindekslån eller kontant tabserstatning.

Til nr. 2 og 3

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt lovforslaget kan medføre, at lejen efter byfornyelsen i en ejendom, som kommunalbestyrelsen har rådet over med henblik på gennemførelsen af en byfornyelsesbeslutning, kan blive forskellig afhængig af, om lejerne er blevet midlertidigt eller permanent genhuset.

Det har i denne forbindelse været antaget, at formuleringen af den foreslåede § 60, stk. 4, kan forstås således, at lejen i tomme lejemål fremover skal fastsættes til det lejes værdi.

Det kan ikke afvises, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor bestemmelsen i § 60, stk. 4, vil kunne medføre en forskellig lejefastsæt-